7 Тогазь [ж]начнѫ притчѫ-тѫ си, и рече:
Валакъ Моавскый царь мя доведе отъ Арамъ,
Отъ въсточны-тѣ горы, *и каза ми*:
[з]Ела прокълни ми Іакова:
И ела кълни Израиля.
8 [і]Какъ да прокълнѫ *когото* Богъ не проклѣва:
Или какъ да кълнѫ *когото* Богъ не кълне?
9 Защото отъ върхъ канары-тѣ го видѭ,
И отъ хълмы-тѣ го гледамъ:
Ето [к]народъ, *който* ще ся насели отдѣлно,
И [л]нѣма да ся счете между языцы-тѣ.
10 [м]Кой може да изброи пѣсъкъ-тъ Іакововъ,
И число-то на четвьртѫ-тѫ часть отъ Израиля?
Дано умрѫ, както [н]умиратъ праведни-тѣ,
И сетнины-тѣ ми да бѫдѫтъ както тѣхны-тѣ.
11 И рече Валакъ Валааму: Що ми направи ты? зѣхъ тя [о]за да прокълнешь непріятели-тѣ ми: и ето, ты съвсѣмъ си
12 гы благословилъ. А той отговори и рече: [п]Не трѣбва ли да вникнѫ въ онова което Господь тури въ уста-та ми, него да рекѫ?
13 И рече му Валакъ: Ела, моліѫ, заедно съ мене на друго мѣсто, отъ дѣто ще гы видишь: само край-тъ имъ ще видишь, а всичкы тѣхъ нѣма да видишь: и прокъл-
14 ни ми гы отъ тамъ. И доведе го на полето Зофимъ, на върхъ-тъ на Фасгѫ, и [р]съгради седмь олтари, и принесе по юнецъ
15 и овенъ на *всякой* олтарь. Тогазь рече *Валаамъ* Валаку: Застани тука при всесъжженіе-то си, а азъ ще срѣщнѫ тамъ *Го-*
16 *спода*. И срѣщнѫ Господь Валаама и [с]тури слово въ уста-та му и рече: Върни
17 ся при Валака, и речи така. И той дойде при него: и ето стояше той при всесъжженіе-то си, и Моавови-тѣ князове нае-
18 дно съ него. И рече му Валакъ: Що говори Господь? Тогазь той начнѫ притчѫ-тѫ си, и рече:
[т]Стани, Валаче, та слушай:
[у]Дай ми ухо, ты сыне Сепфоровъ!
19 Богъ не е человѣкъ та да лъже,
Нито человѣческый сынъ та да ся раскае:
Той рече и нѣма ли да направи?
Той говорѝ и нѣма ли да го тури въ дѣйствіе?
20 Ето азъ благословеніе зѣхъ:
И [ф]той като благослови, азъ не могѫ да го повърнѫ.
21 [х]Не гледа беззаконіе въ Іакова,
Нито вижда прѣстѫпленіе въ Израиля:
[ц]Господь Богъ неговый съ него е,
И царско въсклицаніе има между него.
22 [ш]Богъ гы изведе изъ Египетъ:
Има [щ]силѫ както *единорогъ.
23 Наистинѫ нѣма чародѣяніе противъ Іакова,
И нѣма вълхвованіе противъ Израиля:
На врѣме ще ся говори за Іакова
И за Израиля, [ы]Що е направилъ Богъ?
24 Ето людіе-тѣ ще въстанѫтъ [ь]като львица,
И ще ся дигнѫтъ като львъ:
[ъ]Нѣма да лѣгнѫтъ додѣ не изѣдѫтъ ловъ-тъ,
И испіѭтъ кръвь-тѫ на убиты-тѣ.
25 Тогазь рече Валакъ Валааму: Нито да гы прокълнешь съвсѣмъ, нито да гы бла-
26 гословишь съвсѣмъ. А Валаамъ отговори Валаку и рече: Не говорихъ ли ти и казахъ: [ѣ]Всичко което *ми* рече Господь, това ще направіѫ?
27 Рече още Валакъ Валааму: [ю]Ела, моліѫ, ще тя заведѫ на друго мѣсто; негли ще бѫде угодно Богу да ми гы про-
28 кълнешь отъ тамъ. И заведе Валакъ Валаама на върхъ-тъ на Фегоръ, който гле-
29 да [я]къмъ Іесимонъ. И рече Валаамъ Валаку: [ѫ]Съгради ми тукъ седмь олтари, и приготви ми тукъ седмь юнца и седмь
30 овна. И направи Валакъ, както рече Валаамъ, и принесе по юнецъ и овенъ на *всякой* олтарь.

ГЛАВА 24.

1 И понеже видѣ Валаамъ, че бѣше угодно прѣдъ Господа да благослови Израиля, не отиде, [а]както другъ пѫть, да потърси гатанія, но обърнѫ лице-то си къмъ
2 пустыніѫ-тѫ. И дигнѫ Валаамъ очи, и видѣ Израиля който бѣше [б]населенъ по племена-та си; и [в]дойде на него Духъ
3 Божій. И [г]начнѫ притчѫ-тѫ си и рече:
Валаамъ сынъ Веоровъ рече,
4 И человѣкъ-тъ който има отворены очи, рече:
Рече онзи, който чу Божіи-тѣ думы,
Който видѣ видѣніе-то на Всесилнаго,
Той [д]паднѫ *като въ сонъ*, но имаше очи-тѣ *си* отворены:
5 Колко сѫ красни твои-тѣ шатьри, Іакове,
Твои-тѣ скиніи, Израилю!
6 Като долины сѫ распрострѣны,

ж Ст. 18. Гл. 24; 3, 15, 23. Іов. 27; 1. 29; 1. Псал. 78; 2. Іез. 17; 2. Мих. 2; 4. Авв. 2; 6.
з Гл. 22; 6, 11, 17.
і Иса. 47; 12, 13.
к Втор. 33; 28.
л Исх. 33; 16. Ездр. 9; 2. Ефес. 2; 14.
м Быт. 13; 16. 22; 17.
н Псал. 116; 15.
о Гл. 22; 11, 17. 24; 10.
п Гл. 22; 38.
р Ст. 1, 2.
с Ст. 5. Гл. 22; 35.
т Сѫд. 3; 20.
у 1 Цар. 15; 29. Мал. 3; 6. Рим. 11; 29. Тит. 1; 2. Іак. 1; 17.
ф Быт. 12; 2. 22; 17. Гл. 22; 12.
х Рим. 4; 7, 8.
ц Исх. 13; 21. 29; 45, 46. 33; 14.
ш Гл. 24; 8.
щ Втор. 33; 17. Іов. 39; 10, 11.
* *Евр.* РЕЕМЪ, диво животно отъ непознатъ видъ.
ы Псал. 31; 19. 44; 1.
ь Быт. 49; 9.
ъ Быт. 49; 27.
ѣ Ст. 12. Гл. 22; 38. 3 Цар. 22; 14.
ю Ст. 13.
я Гл. 21; 20.
ѫ Ст. 1.
—
а Гл. 23; 3, 15.
б Гл. 2; 2, и дрг.
в Гл. 11; 25. 1 Цар. 10; 10. 19; 20, 23. 2 Лѣт. 15; 1.
г Гл. 23; 7, 18.
д Виж. 1 Цар. 19; 24. Іез. 1; 28. Дан. 8; 18. 10; 15, 16. 2 Кор. 12; 2, 3, 4. Откр. 1; 10, 17.